

03980200288338
RPW/237 1/2020
2020-01-17

**Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej
Pan Tomasz Grodzki**

ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

Dotyczy: pozbawienia nabytych praw do świadczeń emerytalno-rentowych oraz nie zaliczenia wszystkich przepracowanych lat pracy zawodowej do pełnych świadczeń przez emerytów i rencistów tzw. Służb mundurowych sprzed reformy systemu z 1999r., zatrudnionych w dwóch różnych systemach emerytalnych (zawodowym i powszechnym) po osiągnięciu wieku emerytalnego.

Grupa społeczna emerytów i rencistów z Państwowej Straży Pożarnej, tzw. służb mundurowych sprzed reformy z 1999r., zwracają się do Pana z problemem na szczeblu rządowym o rozwiązanie obowiązywania niesprawiedliwych społecznie, dyskryminujących przepisów zaopatrzenia emerytalno-rentowego wobec emerytów i rencistów tzw. służb mundurowych, których organy władzy publicznej nie chcą poprawić.

Nie oczekujemy, aby kolejny raz przedstawiono emerytom i rencistom „służb mundurowych” znane „interpretacje przepisów, które figurują po kolejnych zmianach w obowiązujących już ustawach a które mają fundamentalne znaczenie dla oceny i poczucia sprawiedliwości tej grupy ludzi. Istniejące różnice w przepisach emerytalno – rentowych „służb mundurowych” w stosunku do porównywalnych elementów dotyczących innej grupy emerytów i rencistów są dla „służb mundurowych” dalece niekorzystne.

W związku z tym prosimy Pana Marszałka i nalegamy o podjęcie proponowanej przez nas inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie pewnych zmian w przepisach prawnych, które przyczynią się do pozbycia takiego odczucia.

Problem dotyczy wszystkich obecnych emerytów i rencistów Państwowej Straży Pożarnej oraz całej reszty grupy służb mundurowych bez względu na datę urodzenia, którzy byli w służbie przed dniem 02 stycznia 1999r. i zachowują prawo do emerytury lub renty na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015r. poz.330 z późn. zm.), oraz w ustawie z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego,

Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2015r. poz.900 z późn. zm.).

Nowelizacja art.2, ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wprowadzona Ustawą z dnia 5 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr.8 z 2009r. poz.38) umożliwiła emerytowanym strażakom, którzy wstąpili do służby przed 2 stycznia 1999r., uzyskanie świadczenia emerytalnego przewidzianego w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli spełniają wymagane warunki.

Przepracowanie przez wielu emerytów „mundurowych” minimum 25 lat pracy „cywilnej” spełniło warunek aby przyznana została im emerytura zgodnie z art.26 lub art.53 Ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz.1440 ze zm.) oraz art.83, ust.1 Ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 121) za okresy składkowe i nieskładkowe bez uwzględnienia okresów czynnej służby, ponieważ z jej tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach ustaw mundurowych.

Przepisy te określają możliwość nabycia dwóch świadczeń, jednak emeryci i renciści PSP (Państwowej Straży Pożarnej), którzy byli w służbie przed dniem 2 stycznia 1999r. mogą pobierać tylko jedno wybrane świadczenie stanowiące część z całego wysłużonego i wypracowanego okresu, a drugie świadczenie zobowiązani są zawiesić, pomimo że okresy, za który te świadczenia przyznano nie pokrywają się.

Inną możliwością jest uzyskanie świadczenia mundurowego, do którego istnieje możliwość zaliczenia przepracowanych lat pracy maksymalnie do 75% jego podstawy ale tylko wówczas kiedy świadczenie to jest niższe niż 75% jego podstawy, w tym przypadku świadczenia ZUS nie otrzymują.

Oprócz zasad określających warunki nabywania uprawnień do emerytury mundurowej i emerytury ZUS obowiązuje reguła, że zbieg prawa do kilku świadczeń określonych w ustawie rodzi dla organu rentowego obowiązek wypłaty tylko jednego – wyższego – świadczenia, ewentualnie świadczenia wybranego przez ubezpieczonego.

Taka interpretacja pojęcia „zbieg prawa do kilku świadczeń” ma zasadnicze znaczenie dla emerytów mundurowych, którzy byli w służbie przed dniem 2 stycznia 1999r., gdyż emeryci tej grupy mogą jedynie otrzymać świadczenie częściowe za lata służby lub za lata pracy będące świadczeniem wyższym lub wybranym.

Zasady te wynikają z aktualnie obowiązujących w naszym kraju unormowań prawnych w zakresie ubezpieczeń społecznych, niekonstytucyjnych przepisów art.7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym służb mundurowych oraz art.95, ust.1 i 2 . ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które to są dla tej grupy emerytów wysoce krzywdzące i niesprawiedliwe, albowiem pozbawiają możliwości pobierania świadczenia emerytalnego ZUS w całości lub części za lata pracy, lub pobierania świadczenia mundurowego w całości po przejściu na emeryturę ZUS.

Obecnie, jeżeli świadczenie ZUS jako częściowe, bo tylko za lata składkowej pracy, okaże się świadczeniem wyższym od świadczenia mundurowego, wówczas zawiesza się wypłatę drugiego świadczenia poprzez wymuszenie zgody na emerycie, aby pobierał tylko świadczenie wyższe lub wybrane.

Jak więc wytłumaczyć fakt, z którego wynika, że za lata służby nie można otrzymywać żadnego świadczenia mundurowego, ponieważ wymuszono na emerycie zgodę na pobieranie świadczenia z innego systemu emerytalnego, tylko za lata zatrudnienia i jeszcze do tego za inny okres niż okres służby.

To tak jakby przez lata zawodowej służby emeryt mundurowy nie podjął służby w ogóle, a skutków z nabytej choroby w związku ze służbą nie było - bo teoretycznie tej służby nie było (przykład: jeżeli osoba otrzymuje świadczenie emerytalne ZUS za np. 27 lat pracy składkowej ponieważ jest to świadczenie wyższe od świadczenia mundurowego, to wówczas nie otrzymuje nic za np. 21 lat służby ponieważ ma świadczenie mundurowe zawieszona, pomimo że przepracowała i wysłużyła w sumie 48 lat).

Logiczne byłoby określenie pojęcia „zbiegu prawa do emerytury ZUS i emerytury mundurowej”, tylko wówczas, kiedy w obu świadczeniach uwzględniono by ten sam okres pracy i służby, wówczas taki stan faktyczny może dopiero uzasadniać wypłacanie świadczenia wyższego lub wybranego. W związku z tym, że tak określonego znaczenia tego pojęcia w obowiązujących ustawach nie ma, obecna interpretacja nie jest trafiona.

Aby usunąć krzywdzący sposób rozumowania zastosowany przy wyjaśnianiu zbiegu prawa do świadczenia emerytalnego z ZUS i świadczenia mundurowego, należy poprzez uporządkowanie okresów pracy i służby ustalić rzeczywisty okres pracy i okres służby.

Tak więc emeryturę mundurową, do której uzyskano uprawnienia na podstawie ustawy mundurowej, należało by wypłacać wyłącznie za okres służby, niezależnie od emerytury pracowniczej do której także ustalono prawo wynikające z ustawy FUS, a obliczonej bez uwzględnienia okresów służby.

Tak uściślone znaczenie pojęcia „zbiegu prawa do kilku świadczeń” oznaczać wówczas będzie, że pomiędzy świadczeniem emerytalnym ZUS a świadczeniem mundurowym nie występuje żaden zbieg prawa, gdyż każdy z systemów, ubezpieczeniowy i zaopatrzeniowy realizuje wyłącznie własne zobowiązania, które nie będą się pokrywać.

Obecnie świadczenia pracownicze wypłaca się z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a świadczenia zaopatrzenia mundurowego wypłaca bezpośrednio z budżetu państwa, dlatego, że są one świadczeniami podlegającymi odrębnym reżimom prawnym.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że emeryci powszechnego systemu emerytalnego oraz emeryci służb mundurowych, którzy wstąpili do służby po 1 stycznia 1999r. są grupami uprzywilejowanymi w stosunku do emerytów mundurowych, którzy byli w służbie przed dniem 2 stycznia 1999r.,

Emerytom systemu powszechnego przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS umożliwiają co kwartał doliczanie przepracowanych okresów pracy do 250% wskaźnika świadczenia, które następnie przelicza się na wysokość ich świadczenia emerytalnego.

Jest zatem oczywiste, że emeryci i renciści służb mundurowych nie są traktowani jednakowo tylko dlatego, że w innym dniu podjęli służbę, a obowiązujące przepisy emerytalne różnicują emerytów nie tylko wewnątrz jednej grupy zawodowej, ale także dyskryminują znaczną grupę społeczną emerytów mundurowych względem innych podobnych grup społecznych, pozbawiają częściowych świadczeń emerytalnych i uniemożliwiają zaliczenie wszystkich lat pracy zawodowej do pełnych świadczeń.

Grupa pokrzywdzonych emerytów i rencistów służb mundurowych przed reformy z 1999r. widziała w Polsce po II Wojnie Światowej niesprawiedliwość społeczną polegającą na wyzysku narodowościowym i stosowanie w tym czasie represji przez rządy sowieckie (ZSRR) włącznie z okupacją i wywozem z terenów Polski ponad 20tys. funkcjonariuszy służb milicji, wojska, itp., którzy tam zostali zamordowani.

Emeryci i renciści służb mundurowych z tamtego okresu widząc tą krzywdę narodu polskiego i czując się obywatelami polskimi wstępowali legalnie do różnych

śłużb mundurowych, aby bronić niepodległości narodu i Polski, ojczyzny przed represją stosowaną przez ZSRR, tak jak walczyły organizacje podziemne.

Z informacji uzyskanych z Federacji Śłużb Mundurowych RP wiadomo, że z równoczesną Polską transformacją ustrojową z 1999r. przeszło też wiele innych krajów z tzw. demokracji ludowej należących do Unii Europejskiej i tam nie doszło do pozbawienia nabytych świadczeń lub obniżenia wypracowanych świadczeń służb mundurowych. Emeryci, renciści mundurowi z tamtego okresu mają zaliczone wszystkie lata pracy zawodowej do pełnych świadczeń, bez ich zawieszania, przez co nie doszło do naruszenia prawnie obowiązujących przepisów Konstytucji i przepisów międzynarodowych.

Przepisy w Polsce są niesprawiedliwe, niejasne, niespójne i dyskryminujące emerytów mundurowych starego portfela w porównaniu z tymi, którzy wstąpili do służby po 1 stycznia 1999r. oraz z emerytami powszechnymi.

Gdyby przepisy emerytalne były konstytucyjne to emeryci mundurowi, którzy byli w służbie przed dniem 2 stycznia 1999r nie stali by się pokrzywdzonymi.

Wielu emerytów i rencistów mundurowych od odmownych decyzji ZUS nie zaliczających wszystkich lat pracy zawodowej do pełnych świadczeń odwoływało się do Sądów Okręgowych i Apelacyjnych, które to bez postępowania procesowego i sprawdzenia konstytucyjności przepisów emerytalnych oddaliły odwołania i apelacje rozpatrując tylko formalnie na podstawie treści ustaw, co narusza demokrację.

W różnych wypowiedziach wskazuje się na tzw. „uprzywilejowane” warunki emerytalno-rentowe tzw. „śłużb mundurowych”, ale mało kto wie „kto nie służył”. Okres pełnienia służby to czas charakteryzujący się szczególnymi warunkami. Istotą tych służb była dyspozycyjność i zależność od władzy służbowej, wykonywanie zadań w nielimitowanym czasie pracy i trudnych warunkach, także atmosferycznych nie bacząc na porę roku, związanych nierzadko z bezpośrednim zagrożeniem życia i zdrowia w czasie udziału w obronie kraju lub bezpieczeństwa obywateli, wysoka sprawność fizyczna i psychiczna wymagana w całym okresie jej pełnienia, niewielkie możliwości wykonywania dodatkowej pracy i posiadania innych źródeł utrzymania, ograniczone prawo udziału w życiu politycznym i zrzeszenia się.

Zasady przyznawania świadczeń dla omawianej kategorii uprawnionych, są wyrazem szczególnego znaczenia przypisywanego przez państwo pełnionej służbie przez te osoby, a także są dyktowane względami polityki kadrowej. Służba ta bowiem może zakończyć się w każdym czasie i nie zawsze z przyczyn leżących po stronie zainteresowanego.

Nasuwa się pytanie gdzie jest sprawiedliwość społeczna skoro różne grupy społeczne mają nierówne prawa do świadczeń, a szczególnie grupy emerytów służb mundurowych, którzy nie mogą otrzymać wypracowanej emerytury z całego okresu służby i pracy. **Emeryci Ci czują się oszukani, gdyż nie dostają tego, na co zapracowali.**

Uważamy, że podstawowe nieprawidłowości w przyznawaniu emerytur lub rent polegają na:

1. Pozbawieniu nabytych częściowych świadczeń emerytalno-rentowych zmuszających emerytów i rencistów służb mundurowych sprzed reformy z 1999r. do zawieszania jednej emerytury, renty niższej, a pobierania wyższej, przez co nie otrzymują świadczeń za wszystkie lata pracy zawodowej. Powoduje to krzywdę i straty materialne oraz naruszają obowiązującą Konstytucję RP.
2. Nie zaliczeniu wszystkich przepracowanych lat pracy cywilnej i służby do pełnego wymiaru emerytury poniżej 25 lat pracy zawodowej.
3. Nie poprawieniu przepisów zaopatrzenia emerytalno-rentowego sprzed reformy z 1999r. przy wprowadzaniu przepisów z poprzedniego okresu tj. art.7 ustawy służb

mundurowych i art.95 ustawy zaopatrzenia powszechnego, czego nie dopełniły organy władzy publicznej. Przepisy są niedostosowane i sprzeczne z obowiązującą Konstytucją RP.

W związku z powyższym oczekujemy:

1. Wypracowania wspólnie z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policji i Federacją Służb Mundurowych RP i skierowania zmian do ustaw, które są w stanie uregulować i poprawić krzywdzące przepisy zaopatrzenia ustaw z FUS i przepisy ustaw emerytalno-rentowego tzw. służb mundurowych, dostosowując je do realiów życiowych dla osób, które wstąpiły do służby po 1999r.
2. Zaliczenia wszystkich lat pracy cywilnej z odprowadzaniem składek ubezpieczenia społecznego bez ograniczania do wysokości pełnej emerytury jaką sobie wypracowali, z możliwością nabywania i pobierania dwóch świadczeń z różnych systemów, bez zawieszania

Przepisy emerytalno – rentowe, które obecnie są dotknięte błędem prawnym to w szczególności:

1. art.95 ust.1 ustawy z dnia 01 marca 2004r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr.39 z 2004r. poz. 353 z późn. zmian.).
2. art.7 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2004r. nr.8, poz.67 z późn. zm.),
3. art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2004r., nr.8, poz. 67 z późn. zm.).

Tak ustanowione przepisy wskazanych ustaw są krzywdzące dla emerytów, którzy służyli w mundurze kilkadziesiąt lat wstępując do służby przed 2 stycznia 1999r oraz podobną ilością lat wykazali zatrudnienie i ubezpieczenie w „cywilu” naruszają prawo do:

- wynagrodzenia i zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego, naruszające zasady sprawiedliwości społecznej demokratycznego państwa (Art.2 Konstytucji),
- równego traktowania i niestosowania dyskryminacji (Art.32 ust.1 i ust.2 Konstytucji RP),
- zabezpieczenia społecznego na emeryturze (Art.67 ust.1 Konstytucji RP),
- wynagrodzenia wyrządzonej szkody wynikające z nie zaliczenia wszystkich lat pracy zawodowej do świadczeń przez niezgodne z prawem działanie władzy publicznej (Art.77 ust.1 Konstytucji RP).

Niedopuszczalne jest łamanie przez władze państwowe i organy sądownicze prawa obowiązującej Konstytucji RP urzeczywistniającej zasady sprawiedliwości społecznej, przewidzianej w art. 2 Konstytucji RP oraz nie przestrzegania przepisów prawa międzynarodowego, przewidzianego w art. 9 Konstytucji RP.

W związku z powyższym proponuje się także zgodnie z przewidzianymi w art.191 w związku z art.188 Konstytucji RP wystąpienie z zapytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego. W przypadku niepoprawienia niesprawiedliwych przepisów Stowarzyszenie Służb Mundurowych zgodnie z powyższym wystąpi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Przykładowa treść zapytania:

„Czy przepisy art. 95 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z dnia 4 grudnia 2013r., poz. 1440 z późn. zm.), art.7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z dnia 10 marca 2015r., poz. 330) oraz art. 7 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015r. poz.900 z późn. zm.) mają zastosowanie do emeryta wojskowego oraz do emeryta z formacji będących w tytule ustawy z dnia 18 lutego 1984r., który był w służbie przed dniem 2 stycznia 1999r., wykluczając niezależne wypłacanie przyznanych świadczeń emerytalnych, poprzez wstrzymanie świadczenia mundurowego obliczonego wyłącznie za okres służby lub wstrzymanie świadczenia emerytalnego przyznanego na podstawie ustawy FUS, które zostało obliczone tylko za okres ubezpieczenia bez uwzględnienia okresów służby, w przypadku kiedy okres służby i okres ubezpieczenia nie nakładają się wzajemnie”.

W związku z powyższym w obecnych warunkach jedyną możliwością naprawienia wieloletnich zaniedbań i krzywd będzie podjęcie przez organy władzy publicznej proponowanej przez nas inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie odpowiednich zmian w przepisach prawnych, które przyczyniają się do pozbycia odczucia krzywdy, lub złożenie zapytania do Trybunału Konstytucyjnego gdzie po uzyskaniu odpowiedzi na nie, będzie jasne, czy przepisy emerytalne krzywdzące emerytów, którzy rozpoczęli służbę przed dniem 2 stycznia 1999r. są zgodne z Konstytucją RP i przepisami międzynarodowymi.

W imieniu emerytów pokrzywdzonych

